

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

2006/05

„MI IS HISZÜNK, ÉS AZÉRT SZÓLUNK!”
(2KOR 4,13)

Konfirmáltak névsora:

Erdélyi Árpád, Gazda István, Tóth Béla dr., Deák Tamás
Erdélyi Árpádné, Hagymási Imréné, Szabóné Török Ibolya, Kovács Eszter dr.,
Terdik Borbála

Első sor: Tömpéné Mária, Csősz Ilona, Iglicz Zsuzsa, Nagy Kata

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Felnőttek konfirmációja: Vallomás

Rohanás az élet. Ha nem figyelünk oda, elszalad mellettünk. Rohanni reggel a munkába, a munkahelyen sietni, mindent befejezni, aztán rohanni haza, és szempillantás alatt itt az este, s minden kezdődik előről. Ha szerencsénk van, akkor szeretjük hivatásunkat. Lekötnék bennünket a mindennapok gondjai, a mindennapok apró örömei. Nem is gondolunk a holnapon túlra. Nem is gondolunk a halálon túlra. Csak ha nagy veszteség ér bennünket.

Ilyenkor jövünk rá, hogy milyen törekenyek vagyunk. Hogy milyen magányosak vagyunk. Még akkor is, ha emberek vesznek körül bennünket. Valami nem stimmel. Valami hiányzik. Valaki hiányzik.

Eleinte nem is tudjuk, mi a baj. Csak hiányérzet, csak üresség lappang bennünk. Dolgozunk tovább, ha lehet, még többet, és próbálunk megfelelni minden másról. De este a lidérc újra előszivárog. Leselkedik a magány minden sarokból.

Ilyenkor eszünkbe jut az Isten. A mindenzidáig ismeretlen. Nyújtja a kezét, s én döntök: én is nyújtom-e az enyémet. Elfogadom-e Jézust, el tudom-e fogadni? Minden olyan más lenne. Ha van remény.

Mert csak illúzió, hogy ki tudom magam a hajamnál fogva rángatni a mocsárból. Mert hiábavalóság azt hinni, hogy én, én egyes-egyedül mindent meg tudok oldani. Vannak dolgok, amelyek erőnkön felül állnak. Előbb-utóbb rá kell jönnünk.

Ha vendéget várunk, kitakarítjuk a lakást, mindent a helyére teszünk, leporoljuk a bútorokat, lemossuk az ablakokat. Minden ragyog. S ha kopognak, akkor nyugodt büszkeséggel eresztjük be a vendégünket. Azonban ha Jézus kopogtat, hogy eresszük be a szívünkbe, akkor egészen más a hely-

zet. Először nem halljuk a zörgetést. Úgy teszünk, mintha nem lennénk itthon. De Ő türelmes, s visszajön később. Nem adja föl. Kopogtat újra. S mi félünk beengedni, mert nagy a rendetlenség odabenn. Ő nem csak egy jött-ment vendég, aki bejön, szétnéz, jól érzi magát, és megy is tovább. Jézus, ha egyszer bejön, örökre szeretne maradni. S nem vár semmit. Jön, és rendet rak a szívünkben, kisöpri a gondokat, rossz érzéseket. Többé sohasem leszünk egyedül, ha Jézus beköltözik a szívünkbe. S ez furcsa érzés, annak, aki Jézust eddig csak látásból ismerte. Furcsa érzés, de megnyugtató.

A Bibliaiskola órái erre a találkozásra adtak lehetőséget, ahol megismerhettük a kopogtató Jézust. Kicsit közelebből, nemcsak látásból-hallomásból. Jézust, aki nem csak ünnepnapokon van jelen a templom falai között, hanem a hétköznapi zajában, forgatagában is várja, hogy segíthessen.

Így a reggeli rohanásban, a munkahelyi gondok, a hétköznapi problémák között van egy fogódzó, amely „mindig elérhető”. Mindezekért köszönetet mondunk Püski Lajos tiszteletes úrnak, és kívánjuk, hogy még sok „diákban” ébressze fel Jézus megismerésének gondolatát.

Így várva a húsvétot, Dsida Jenő *Húsvéti ének az üres sziklasír felett* című versének részletével zárom gondolataimat:

„Lábadozó régi hitben
egész nap csak ülök itten.
Lelkemet nagy, jó meleg
szent fuvallat lepte meg,
lent az odvas, szürke barlang
mélyén muzsikál a halk hang,
ahogy könnyem lecsepeg.”

Hagymási Imréné

Imádság

Hálával tartozunk Neked Urunk, hogy segítesz bennünket az igaz út megtalálásában. Abban, hogy idevezéreltél minket, ebbe a közösségbe. Köszönettel tarozunk szeretteinknek és barátainknak is, akik szintén segíthettek a helyes útra térni.

Hálával tartozunk, hogy a Szentírás által megismerhettük szavaidat és tanításaidat, mely kellő iránymutatásul szolgál nekünk.

Nagy segítséget jelent ez számunkra a mindennapok próbatételeinek elviselésében, amelyeket azért állítasz elénk, hogy megfeleljünk elvárásaidnak. Sajnos mi tanításaid ellenére újra és újra elbukunk, mert bűnösök vagyunk. Bízunk azonban abban, hogy segítségeddel megtaláljuk a hozzád vezető utat.

Magam is oly sok szeretetet, tiszteletet, példamutatást kaptam ettől a közösségtől, amelyet máshol nem tapasztaltam. Amióta Bibliaiskolába járok, tudom mi a helyes értékrend, hogyan érdemes és kell élni, hogy a hozzád vezető utat megtaláljam.

Kérünk Urunk, hogy az általad elindított folyamatot erősítsd meg bennünk. Szilárdíts meg elhatározásainkban, hogy helyesen cselekedtünk, amikor feléd fordultunk. Segíts, hogy hétköznapi cselekedeteinket is a Te szereteted hassa át. Ez vezéreljen minket, ez adjon nekünk erőt. Bátorítsd azokat, akik csak ezután fognak Téged választani. Kérünk, áldd meg lelkesünket, akik megismertettek tanításaidal. Áldd meg közösségünk tagjait. Add, hogy békében és szeretetemben teljenek napjaink. Ámen!

Deák Tamás

Köszöntő

A tavalyi Bibliaiskolások nevében szeretettel köszöntelek benneteket. Biztosan összerázódtatok már ti is egy baráti társasággá, melynek tagjaiként a konfirmálás után is tartjátok a kapcsolatot egymással, és többen a gyülekezeti alkalmak valamelyikén is majd együtt vesztek részt. Mindig az első lépés a legnehezebb. Többféle okból ültetek be szeptemberben a gyülekezeti terembe, ki-ki más-más belső indítástól vezérelve, hogy az Isten felé vezető útra lépjen, és íme, most itt álltok, hogy megvalljátok hiteteket. Az okok szerteágazóak lehetnek, de a szándékok egy irányba mutatnak és a cél felé vezető úton megerősödnek, a csoport csapattá formálódik, az elhatározás megéri és megszilárdul. Örömmel üdvözlünk titeket ezen az úton, és buzdítalak benneteket arra, hogy bátran járjátok ezt az utat. Személyes tapasztalatból mondhatom, hogy a hullámvölgyek eltűnnek, az élet simábbá válik, az életszemléletünk, értékrendünk megváltozik, és ha belső vagy külső tényezők miatt mégis mélypontra kerülünk, segítségért imádkozva az mindig a megfelelő időben megérkezik. Kívánom, hogy ti is megtaláljátok közösségünkön belül a saját, személyes utatokat, melyhez Túrmezei Erzsébet könyörgő soraival kérek segítséget és áldást Istentől:

Magamban nem,
Erőmben nem,
Imámban sem,
De Benne bízom teljesen.
Itt a kezem!
Fogd a kezem,
Árva kezem,
Gyenge kezem,
Tudom, hogy így megérkezem.

Dr. Bubán Tamás

Ifjúsági nap – Vagy valami más (is)?

„Szerelem, szerelem, átkozott gyötrellem”
Vagy valami más (is)? Ez volt a címe a gyülekezetünkben április 8-án rendezett ifjúsági csendesnapnak. A téma a felnővekvő nemzedékeket mindig foglalkoztató, állandóan aktuális titok, a szerelem volt. „Hogyan közeledjek? Honnan tudom meg, hogy kihez érdemes? Miért nem kellek senkinek?”

Ilyen és ehhez hasonló kérdésekről szóltak a beszélgetések és Thoma László miskolci vallás-tanár előadásai. A mintegy 150 résztvevő egyik fele gyülekezetünk valamelyik

ifis csoportjához tartozott, míg a másik fele vendég volt. Különböző debreceni református gyülekezetek képviselői mellett Tiszabercelről és Paszabról Szisa vezetésével harmincan érkeztek. Nem bánták meg. Mint ahogy azok sem, akiknek nem kellett megtenni közel 100 kilométert, hogy itt lehessenek.

A nap házigazdája, főszervezője beosztott lelkészünk, Csinády Melinda volt. Elképzelése szerint a tematikus ifjúsági csendesnap hagyománnyá válik a Nagyerdőn. Jövőre más témában, de hasonló keretek között találkozhatnak részben gyülekezetünk különböző csoportjainak tagjai, részben a meghívott városi gyülekezetek ifjai. De érdeklődő barátok, osztálytársak, rokonok is jól érezhetik magukat a szórakoztató és hasznos programokon. Sajnos ebben az évben közülük nagyon kevesen jöttek el. A tudatos hívogatás területén

még fejlődni kell ifjainknak csakúgy, mint gyülekezetünk egészének.

Az ifis zenészeink által támogatott közös éneklés és előadások után az ebédet követően a *Fény-képek* együttes koncertjén, láthatatlan színházon, kézműves foglalkozásokon vehettek részt az érdeklődők. Lehetőség nyílt könyvvásárlásra, de

focira és szabad beszélgetésre is. Többek véleménye szerint a legdöbbenetesebb hatása a láthatatlan színháznak volt (a Dávid ifi szervezésében). A láthatatlan színház „nézői”

a látás kikapcsolásával (bekötött szemmel), a többi érzékszervükre hagyatkozva vesznek részt egy történetben. (Aki többet szeretne tudni, az jöjjön el a nyári gyülekezeti táborba, és részese lehet egy nem mindennapi élménynek.) De nemcsak a Dávid ifi kapott feladatot, minden ifis csoportnak megvolt a maga dolga, mint például ételosztás, takarítás, könyvterjesztés. Az ifivezetőket is dicséret illeti, munkájuk nélkül nem lett volna ilyen gördülékeny a program. A lelki előkészületek csúcspontja a szervezők és vezetők részvételével tartott áhítat volt a megelőző estén.

Ifjúsági nap volt gyülekezetünkben. Vagy valami más is? Egy fórum a különböző csoportokhoz tartozók találkozására? A misszió lehetséges új formája egyházközségünkben? Egy hagyomány kezdete? Várjuk a folytatást!

Tájékoztatási Bizottság

Ösztöndíjasaink írták 2.

Amerikába jöttem...

Otthoni barátaim sokszor kérdezték tőlem az elmúlt hónapok alatt, hogy tényleg olyan jó hely-e Amerika. Mások meg azt mondták, hogy semmi pénzért nem jönnének egy ilyen országba! Sokaknak még ma is Álomország, mások meg úgy gondolnak a világnak erre a tájára, mint a megtestesült Gonoszra. Azt hiszem, nem jobb, nem rosszabb, egyszerűen csak más! Másként gondolkodnak az emberek!

Előfordul, hogy még a professzorok is zsebredugott kézzel, a székkal dülöngélve tartanak órát, ami, hát valljuk meg, elég nagy tapintatlanság lenne Európában, de másrészt a diákoknak eszükbe sem jut puskázni vagy lesni, és a tanárok többsége sokkal nyitottabb a diákok felé, ha bármilyen gondjuk van.

Az igaz, hogy általános tudásszintben mélyen a magyar mérce alatt teljesítene az amerikaiak többsége, de aki jól teljesít akármilyen területen, azt sokkal jobban megbecsülik itt. Ebből a dologból mi csak a sztárkultusz negatív oldalát szoktuk látni, pedig sok diákot éppen ezek a példaképek hajtanak jobb teljesítmény elérésére. Itt valóban lehetnek még példaképek, mert arra nevelik a diákokat, hogy becsüljék meg azt, aki többet teljesít!

De hogy ne csak ilyen magasröptű furcsaságokat említsek: az amerikai ételek bizony nem ütnek meg a magyar gyomor

mércéjét általában (azért nem kell féltetni, nem fogtam egy grammot se), de ha egy család elhatározta, hogy étteremben ebédel, akkor hajlandó akár órákon keresztül is a kiszemelt hely előtt várakozni, ha az éppen tele van. Őszintén szólva, számomra talán ez az egyik legnehezebben érthető dolog!

Köztudott, hogy nem sok mindent tudnak Európáról, vagy éppen a világ más tájairól, viszont, érdekes módon, az egész világon nincs annyi magánszervezet, alapítvány vagy éppen társaság, amely jótékonyági vagy más speciális célokat támogat a világ más tájain, és ezek a szervezetek kizárólag az emberek támogatásával működnek. Azt hiszem, ebben a kérdésben nagyon elüt az amerikai és az európai mentalitás. Egyrészt igaz ugyanis, hogy sokkal individualistábbak, mint mi. Szinte elképzelhetetlennek tartják a többágyas kollégiumi szobákat, de a tömegközlekedést is csak akkor használják, ha már végképp nincs más lehetőség. Másrészt azonban, ha egy jó ügy mellé állnak, akkor azt teljes szívvel és lélekkel támogatják, a szülők valóban részt vállalnak különböző iskolai feladatokban, az önkéntesség és a közösségi munka sokkal fontosabb, mint nálunk. Nem kötelesség, nem kötelező rossz, hanem természetes része az életnek.

Egyszóval mások! És ami a legfurcsább az egészben, az éppen az, hogy mindez működik! Talán éppen ez volt a legnagyobb tanulsága ennek a néhány hónapnak számomra: sokféle módon meg lehet oldani különböző ügyeket, és a legfontosabb, hogy megpróbáljuk megérteni a másik gondolkodását! Az mindig sokat segít!

*Püski Dániel
Princeton*

Van egy kis időd? ...arra, hogy legyen!

Elmennék, de céges kirándulás lesz azon a hétvégén. *Miért csak most szólnak? Már rég lefixáltuk, hogy az unokák aznap egész nap nálunk lesznek.* Hogy tudnék menni, projektfejlesztési meetinget tartunk az üzleti partnereinkkel. *Valamikor takarítani is kell.* Hét közben mégsem járhatok továbbképzésre. *Szombat? Mindig akkor vannak a levelezős óráim.* Lehetetlen: délután vendégek jönnek. *Teljesen el vagyok havazva, hétfő a legvégső határidő.* Várj csak, valami már van aznapra...

Ha ismerősek ezek a mondatok; ha már az októberi napok is beteltek határidőnaplódban; ha úgy érzed, egyre gyorsabban röpülnek az évek; ha a főnököd hívásakor a mobilod gyászindulót játszik; ha több pályázatot írtál az elmúlt évben, mint amennyi tanulmányt; ha gyermekeidről a hűtő ajtaján hagyott üzenetekből értesülsz; ha az utolsó magántanítványod még csak pizsamában látta családtagjaidat; nos, akkor a Tavaszi Missziói Nap neked szól.

Dietrich Reitzner, egy osztrák evangélikus vallású menedzser és laikus igehirdető, valamint egy vezető osztrák üzletember fog (folyamatosan tolmácsolt) előadásokat tartani az életprioritásokról és az időbeosztásról. Lehetőségünk lesz kérdéseket is feltenni nekik és beszélgetni velük, az áhítat, a zenés meditációk és a közös ebéd alatt pedig újragondolni a hallottakat.

Gyere családtagjaiddal, végre legalább nemcsak késő este látod őket! Szólj szomszédaidnak, kollégáidnak, ismerőseidnek is, utoljára úgyis a gyerek születése előtt beszéltél velük! Vagy legalább küldd el nekik sms-ben! Szeretettel várunk!

Fazakas Gergely

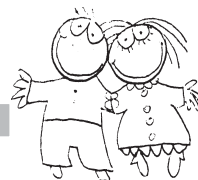
Sporthír

A Nagyerdei Válogatott április 11-én izgalmas barátságos futballmeccsen 4–3-ra legyőzte a Kossuth utcai gyülekezet ifjúságát.

Gólszerzőink: Püske Gábor (2), Mózes Márk (1), Mózes Máté (1). Szeretnénk, ha a jövőben barátságos vagy bajnoki meccseken szervezett formában is összecsaphatnának egyházmegyénk álmocapatai.

Ifjúságunk vezette az éneklést az Ifis napon

KÉT MAGZAT BESZÉLGET...

- A:** – Te hiszel a születés utáni életben?
- B:** – Természetesen. A születés után valaminek következnie kell. Talán itt is azért vagyunk, hogy felkészüljünk arra, ami ezután következik.
- A:** – Butaság, semmiféle élet nem létezik a születés után. Egyébként is, hogyan nézne ki?
- B:** – Azt pontosan nem tudom, de biztosan több fény lesz ott, mint itt. Talán a saját lábunkon fogunk járni, és majd a szájunkkal eszünk.
- A:** – Hát ez ostobaság! Járni nem lehet. És szájjal enni – ez meg végképp nevetséges! Hiszen mi a köldökzsinóron keresztül táplálkozunk. De mondok én neked valamit: a születés utáni életet kizárhatjuk, mert a köldökzsinór már most túlságosan rövid.
- B:** – De, de, valami biztosan lesz. Csak valószínűleg minden egy kicsit másképpen, mint amihez itt hozzászoktunk.
- A:** – De hát onnan még soha senki nem tért vissza. A születéssel az élet egyszerűen végetér. Különben is, az élet nem más, mint örökös zsúfoltság a sötétben.
- B:** – Én nem tudom pontosan, milyen lesz, ha megszületünk, de mindenesetre meglátjuk a mamát, és ő majd gondoskodik rólunk.
- A:** – A mamát? Te hiszel a mamában? És szerinted ő mégis hol van?
- B:** – Hát mindenütt körülöttünk! Benne és neki köszönhetően élünk. Nélküle egyáltalán nem lennénk.
- A:** – Ezt nem hiszem! Én soha, semmiféle mamát nem láttam, tehát nyilvánvaló, hogy nincs is.
- B:** – No, de néha, amikor csendben vagyunk, halljuk, ahogy énekel, és azt is érezzük, ahogy simogatja körülöttünk a világot. Tudod, én tényleg azt hiszem, hogy az igazi élet még csak ezután vár ránk!

Rejtvény:

Az alábbi két oszlopban bibliai anyukák és gyermekük nevét soroljuk fel. Kösd össze az összetartozó személyeket!

SÁRA
ÉVA
ANNA
REBEKA
MÁRIA
LEA
RÁHEL
HÁGÁR
ERZSÉBET
RUTH

ÁBEL
KERESZTELŐ JÁNOS
IZSÁK
SÁMUEL
JÁKOB
JÉZUS
RÚBEN
JÓZSEF
OBED
IZMAEL

Márta néni

„Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt...” (Ef. 5,15-16)

Hírek

- ♦ **„Van egy kis időd? ...arra, hogy legyen!”** címmel missziói nap lesz május 20-án, szombaton 10-16:30-ig a templomban. Részletesebben a 6. oldalon.
- ♦ **Hittan évzáró családi istentisztelet** lesz május 21-én, vasárnap 3 órakor az önkormányzati hittanosoknak és szüleinek.
- ♦ **Mennybemenetel ünnepén** május 25-én, csütörtökön fél 11-kor istentisztelet lesz a templomban.
- ♦ **Fiatalok konfirmációja** lesz május 28-án a fél 11-es istentiszteleten.
- ♦ **Úrvacsorai előkészítő istentiszteletek** lesznek május 31. - június 3. között, szerdától szombatig, esténként 6 órakor.
- ♦ **Pünkösdvasárnap úrvacsorai istentisztelet** lesz fél 9 és fél 11-kor, és **Zenés áhítat** lesz délután 5 órakor a templomban.
- ♦ **Pünkösdhétfőn** csak délelőtt fél 11-kor lesz istentisztelet a templomban.
- ♦ **Vegyeskarunk évzáró áhítata** pünkösdhétfőn, június 5-én délután lesz 5 órakor.
- ♦ **Moziklub** május 27-én, szombaton 5 órától a gyülekezet nagytermében.
- ♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytáborunk** Sátoraljaújhelyen lesz, részletes információ újságunk februári számában.

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Május 14. A Musica Sacra kamarakórus énekel, vezényel Tóth Anikó

Május 21. Koronkai Anikó orgonál

Május 28. Csorba Gergő gitározik

Június 4. Dobi Bálint orgonál

Június 11. Soós Gábor orgonál

Imádkozzunk...

- ♦ a Szentlélek áldásaiért, ajándékaiért,
- ♦ a missziói nap áldásaiért,
- ♦ a konfirmáló fiatalokért,
- ♦ a hittanos gyerekekért.

1% + 1%

Az **egyik 1%** átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066.**

A **másik 1%** átutalásához *„Alapítvány a Debrecen-Nagyerdei Egyházközségért és Ifjúságáért”* adószáma: **18545269-1-09.**

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

A városi református **Méliusz Rádió** a 88 MHz-en az URH sávban fogható.

Szivárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor

Fejléc: Betűvető Bt.

Tördelés: Bene Lászlóné

Nyomda: REXPO Kft.

Készült 600 példányban

14. évfolyam 5. szám, megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917